

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Ś., dnia 5 września 2022 r.

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Maja Snopczyńska

po rozpoznaniu w dniu 5 września 2022 r. na posiedzeniu niejawnym w trybie w trybie art. 15 zzs¹ ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem (...)19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych w okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonego z powodu (...)

sprawy z odwołania A. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 22 kwietnia 2021 r., znak: (...)

o świadczenia rehabilitacyjne

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 22 kwietnia 2021 r., znak: (...)

w ten sposób, iż przyznaje powodowi A. G. prawo do świadczenia rehabilitacyjnego na okres 6 miesięcy.

UZASADNIENIE

Powód A. G. wniósł odwołanie od decyzji organu rentowego - Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. - odmawiającej prawa do świadczenia rehabilitacyjnego. W uzasadnieniu odwołania podniósł, że nie zgadza się z decyzją ZUS i powołał się na swój stan zdrowia.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu powołano podstawę prawną decyzji podnosząc, że lekarz orzecznik ZUS orzekł, że stan zdrowia powoda nie uzasadnia przyznania mu prawa do świadczenia rehabilitacyjnego.

W toku postępowania

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód od 11 sierpnia 2020 roku do 6 lutego 2021 roku był niezdolny do pracy z powodu choroby.

Orzeczeniem Komisji Lekarskiej z 9 kwietnia 2021 roku ustalono, iż powód nie jest niezdolny do pracy.

Decyzją z dnia 22 kwietnia 2021 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. odmówił powodowi prawa do świadczenia rehabilitacyjnego.

Dowód: akta ZUS – w załączeniu

Powód po wyczerpaniu zasiłku chorobowego był niezdolny do pracy i kwalifikował się do przyznania świadczenia rehabilitacyjnego na okres 6 miesięcy. Powód rokował odzyskanie zdolności do pracy. Powód został zakwalifikowany do zabiegu operacyjnego neurochirurgicznego dyskopatii szyjnej. Wyznaczenie planowanego terminu operacji nie powoduje automatycznie zdolności powoda do pracy, powód jest nadal chory.

Dowód: opinia biegłego neurochirurga k. 48-51,66-67

W tak ustalonym stanie faktycznym

Sąd zważył:

Odwołanie jest zasadne.

Zgodnie z art. 18 ust 1 ustawy z 25.06.1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, świadczenie rehabilitacyjne przysługuje ubezpieczonemu, który po wyczerpaniu zasiłku chorobowego jest nadal niezdolny do pracy, a dalsze leczenie lub rehabilitacja lecznicza rokuje odzyskanie zdolności do pracy. Jednocześnie przysługuje ono przez okres niezbędny do przywrócenia zdolności do pracy, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy (art. 18 ust. 2 ustawy).

Bezspornym było, że w okresie od 11 sierpnia 2020 roku do 6 lutego 2021 roku powód był niezdolny do pracy z powodu choroby. Spornym pozostało, czy po zakończeniu zasiłku chorobowego powód odzyskał zdolność do pracy.

W sprawie dopuszczono dowód z opinii biegłego neurochirurga, który wskazał w opinii, że powód po wyczerpaniu zasiłku chorobowego był niezdolny do pracy i kwalifikował się do przyznania świadczenia rehabilitacyjnego na okres 6 miesięcy. Biegły wskazał, że powód rokował odzyskanie zdolności do pracy i został zakwalifikowany do zabiegu operacyjnego neurochirurgicznego dyskopatii szyjnej. Biegły podkreślił także, że wyznaczenie planowanego terminu operacji nie powoduje automatycznie zdolności powoda do pracy, powód jest nadal chory, tym bardziej że powód wykonuje pracę fizyczną.

Całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego przemawia za uznaniem opinii biegłego neurochirurga jako rzeczowej, spójnej i wyprowadzającej logiczne wnioski końcowe i Sąd nie dopatrywał się jakichkolwiek przyczyn dla których opinia ta miałyby utracić walor wiarygodnego dowodu w sprawie. Ponadto opinia biegłego zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego, ma na celu ułatwienie sądowi należytej oceny zebranego materiału wtedy, gdy potrzebne są wiadomości specjalne. Podlega jak inne dowody ocenie według art. 233§ 1 kpc, lecz odróżniają ją szczególne kryteria oceny, które stanowią zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Przedmiotem opinii nie jest więc przedstawienie faktów, lecz ich ocena na podstawie wiadomości specjalnych. ZUS złożył zastrzeżenia do opinii i biegły ustosunkował się do tych zastrzeżeń, udzielając wyczerpującej odpowiedzi w opinii uzupełniającej. Opinia i opinia uzupełniająca biegłego wyczerpująco udzieliły odpowiedzi na pytania i są wystarczające do ustalenia czy powód był zdolny do pracy. ZUS podnosi, że niezasadnym było przyznanie powodowi świadczenia rehabilitacyjnego w okresie oczekiwania na operację. Ze stanowiskiem takim nie można się zgodzić. Powód po wyczerpaniu zasiłku chorobowego nie odzyskał zdolności do pracy, co biegły podkreślił w opinii. Wskazać należy, że powód nie ma wpływu na okres oczekiwania na operację. Skoro leczenie powoda wymagało oczekiwania na zabieg operacyjny, to zasadnym jest przyznanie na ten okres świadczenia rehabilitacyjnego, gdyż jak podkreślił biegły - w okresie oczekiwania powód nie odzyskał zdolności do pracy i nadal był chory. Odmienna sytuacja byłby, gdyby powód w okresie oczekiwania na zabieg operacyjny odzyskał zdolność do pracy, co w niniejszej sprawie nie miało miejsca.

Ustalając stan faktyczny Sąd nie oparł się na opinii biegłego neurologa, gdyż biegły ten oceniał stan zdrowia powoda tylko z punktu widzenia swojej specjalizacji, zaś powód wymagał leczenia neurochirurgicznego i stąd ustalając stan faktyczny należało oprzeć się jedynie na opinii biegłego neurochirurga.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. należało zmienić zaskarżoną decyzję.